

2) Fra israelittenes brødre.

Abraham hadde to sønner, Ismael og Isak (Første Mosebok). Ismael ble bestefar til den arabiske nasjonen, og Isak ble bestefar til den jødiske nasjonen. Profeten som det ble snakket om, skulle ikke komme fra jødene selv, men fra en av deres brødre, dvs. fra ismaelittene. Muhammed ﷺ, en etterkommer av Ismael, er sannelig denne profeten.

Også profeten Jesaja (Jesaja, 42:1-13) snakker om Guds tjener, Hans "utvalgte" og "budbringeren" som vil bringe ned en lov. "Han skal verken bli utmattet eller motløs før han har etablert rettferdighet på jorden. Øyrikene vil sette sitt håp til hans lov." (Jesaja, 42:4). Vers 11 forbinder den kommende budbringeren med etterkommerne av Kedar. Og hvem er så Kedar? I følge Første Mosebok, 25:13, var Kedar den andre sønnen til Ismael, forfaderen til profeten Muhammed ﷺ.

3) Gud vil legge Sine ord i munnen på denne profeten

Guds ord (den hellige Koranen) ble sannelig lagt i munnen på Muhammed ﷺ. Gud sendte engelen Gabriel for å lære Muhammed ﷺ de eksakte ordene fra Gud (den hellige Koranen). Han ba om at Muhammed ﷺ skulle diktere disse ordene videre til folket slik som han hørte dem. Disse ordene er derfor ikke hans egne. De kom ikke fra hans egne tanker, men ble lagt i munnen hans av engelen Gabriel. I løpet av Muhammeds ﷺ levedager og under hans veiledning, ble disse ordene så lært utenat og skrevet ned av hans følgesvenner.

I Femte Mosebok nevnes også at denne profeten vil formidle Guds ord i Guds navn. Dersom vi ser på den hellige Koranen, finner vi at alle kapitler, unntatt kapittel 9, starter med ordene: "I Guds, den Barmhjertiges, den Nåderikes navn". En annen indikasjon (foruten profetien i Femte Mosebok), er at profeten Jesaja knytter budbringeren som er forbundet med Kedar, til en ny sang (en skrift på et nytt språk) som skal synges for Herren (Jesaja, 42:10-11). Dette er nevnt klarere i Jesaja's profeti: "...og på et annet tungemål vil han snakke til dette folk" (Jesaja, 28:11 KJV). Et annet tilsvarende poeng er at Koranen ble åpenbart del for del over en periode på tjuetre år. Det er interessant å sammenligne dette med Profeten Jesaja, 28, som snakker om det samme: "For bud på bud (kommer han med), bud på bud, regel på regel, regel på regel, litt her, litt der." (Jesaja, 28:10). Legg merke til hva Gud har sagt i profetien fra Femte Mosebok, kapittel 18: "Den som ikke hører på de ord som han taler i mitt navn, ham vil jeg kreve til regnskap." (Femte Mosebok, 18:19). Dette betyr at de som tror på bibelen må tro på hva denne profeten sier, og den profeten som han snakker om, er profeten Muhammed

INVITASJON TIL ISLAM No. 5

Jeg er en Muslim: en Mann av Fred

- Jeg tror på bare en Gud (Allah). Han er Beskytteren, den "Udelte" og Hans viten er med oss overalt og Han er ikke bundet til noe fast sted. **"Han er det, som skapte himlene og jorden på seks dager. Så tok Han plass på tronen. Han vet hva som går ned i jorden, og hva som kommer ut av den, hva som kommer ned fra himmelen, og hva som går opp dit. Han er med dere hvor dere enn er. Gud ser hva dere gjør."**, sa den Store Allah (Kapittel; Jernet (Alhadid), kapittel 57, vers 4).
- Ingenting er lik Ham, ingenting likner Ham og Han er skaperen av alt. Jeg tror på Hans profeter uten forskjell mellom Moses, Kristus eller Muhammed (fred være med dem alle). Jeg påkaller bare Allah for støtte, veiledning og tilgivelse for mine feil, direkte uten noens assistanse eller forliksmann. Jeg stopper aldri å påkalle Allah, og jeg kjenner at Hans viten er med meg hvor enn jeg er. Han er Dommer over alle mine gjerninger og jeg adlyder Hans ordre som beskrevet er i den hellige Koranen.
- Jeg følger læren i Islam: Bønner, faste, gi almisser og pilegrimsreise til Mekka. Dessuten er selvmord og drap forbudt siden Islam fordrer at folk lever i fred. Jeg gjør ikke utroskap og jeg unngår lokkemidler, som ville lede til min fordervelse og vende meg fra den rette sti, siden jeg er klar over at mitt legeme er svakt av natur. **"Innløste dere ikke på hor. Dette er skjendig adferd og en slett vei å vandre."**, sa den Store Allah (Kapittel; Nattereisen (Alisraa), kapittel 17, vers 32).

RIS - Rogaland Islaminformasjon Senter, Postboks 609 Sentrum,
4001 Stavanger

Email; ris_stavanger@yahoo.no
http://www.geocities.com/ris_stavanger/

Konto for støtte; 8160 05 93684

Profetier om Muhammed i Bibelen

De bibelske profetier om profeten Muhammeds komme er et bevis for sannheten i islam for mennesker som tror på bibelen.

I Femte Mosebok kap. 18, erklærer Moses at Gud fortalte til ham: "Jeg vil bringe dem en profet som deg fra deres brødre. Jeg vil legge mine ord i hans munn, og han vil fortelle dem alt jeg befaler ham. Den som ikke hører på de ord som han taler i mitt navn, ham vil jeg kreve til regnskap." (Femte Mosebok, 18:18-19).¹

Fra disse versene kan vi konkludere med at profeten i denne profetien må ha de følgende tre karakteregenskaper:

- 1) Han vil være lik Moses.
- 2) Han vil komme fra brødrene til israelittene, dvs. fra ismaelittene.
- 3) Gud vil legge Sine ord i munnen på denne profeten, og han vil erklære hva Gud befaler ham.

La oss se litt nærmere på disse tre karakteregenskaper:

En profet lik Moses

Det har knapt vært to profeter som var så like som Moses og Muhammed. Begge ble gitt en omfattende lov og formaninger om levesett. Begge hadde sammenstøt med sine fiender, og seiret på mirakuløse måter. Begge var akseptert som profeter og statsmenn. Begge emigrerte i etterkant av sammensvergelse for å myrde dem. Analogier (sammenligninger) mellom Moses og Jesus ignorerer ikke bare de likhetene som er nevnt over, men de ignorerer også andre viktige likheter. Disse inkluderer likheten mellom Moses og Muhammed angående naturlig fødsel, familieliv og død, som skiller seg fra Jesus på alle disse punktene. I tillegg ble Jesus av sine tilhengere ansett for å være Guds sønn, og ikke bare en profet fra Gud, som Moses og Muhammed var – og som muslimer tror at også Jesus var.

Denne profetien henviser derfor til Muhammed ﷺ og ikke til Jesus, fordi Muhammed ﷺ er mer lik Moses enn det Jesus er.

Videre står det i Johannes' evangelium at jødene ventet på fullbyrdelsen av tre forskjellige profetier: 1) Kristi komme, 2) Elias' komme, 3) Profetens komme. Dette kommer tydelig fram i de tre spørsmålene som ble stilt til døperen Johannes: "Og dette er Johannes' vitnesbyrd, da jødene i Jerusalem sendte prester og levitter for å spørre ham: 'Hvem er du?' Han nektet ikke å snakke, men bekjente fritt: 'Jeg er ikke Kristus.' De spurte ham: 'Så hvem er du? Er du Elias?' Han sa: 'Det er jeg ikke.' 'Er du Profeten?' 'Nei.', svarte han." (Johannes' evangelium, 1:19-21). Hvis vi sjekker i en bibel med kryssreferanser, vil vi finne i kommentarene i margen der ordet "profeten" forekommer i Johannes' evangelium, 1:21, at disse ord refererer til profetien i Femte Mosebok, 18:15 og 18:18. Vi konkluderer ut fra dette at Jesus Kristus ikke er profeten som er nevnt i Femte Mosebok, 18:18.

- Jeg spiller ikke, selv ikke for små beløp, fordi en spiller respekterer ikke sine inntekter. Å plassere ens lykke i en runde med kort eller dens like, er en skamfull svakhet i ens personlighet. **"Dere som tror, alkohol, hasard, offersteiner og spådomspiler er en gru og et Satans verk. Unngå det, så det må gå dere godt!"**, sa den Store Allah (Kapittel; Det dekkede bord (Almaidah), kapittel 5, vers 90).
- En muslim låner eller låner ikke ut penger med rente (usury), fordi det leder til ødeleggelse. En muslim bør gi lån til de trengende hvis det er i hans/hennes makt. I mellomtiden kan långiver kreve garanti for å sikre tilbakebetaling av pengene. Men han han/hun skal ikke bruke disse garantier hvis de er i form av løsøre i bruk, f.eks. møbler. **"Dere som tror, frykt Gud og ettergi utestående ågerrenter, så sant dere er troende. Om dere ikke gjør dette, er dere erklært krig fra Gud og Hans sendebud. Men hvis dere vender om, kan dere beholde den opprinnelige kapital. Dere skal ikke gjøre urett, men det skal heller ikke gjøres urett mot dere. Hvis noen er i vanskeligheter, så gi henstand inntil forholdene blir bedre. Men å ettergi som gave, er det beste for dere, om dere bare visste."** sa den Store Allah (Kapittel; Kua (Albaqarah), kapittel 2, vers 278-280).
- En muslim sladrer ikke om andre eller snakker ondt om hans/hennes medmuslimer. Enhver som baktaler andre likner ham som spiser kjøttet til hans brors døde kropp. Dette gjelder og dem som ødelegger omdømmet til andre bak deres rygg, mens de mangler muligheten til å svare for seg. **"De troende er jo brødre, så ordne opp mellom deres to brødre, og frykt Gud,**

så dere må finne nåde. Dere som tror, ingen må spotte andre, kanskje er de bedre enn dem, og ingen kvinner andre kvinner, kanskje er de bedre enn dem. Tal ikke ondt om hverandre, og belaste ikke hverandre med klengenavn. Et slikt ondt navn er «synder», etter at troen er antatt. De som ikke snur om, de handler sannelig ondt. Dere som tror, unngå å gjøre for mange formodninger. Noen formodninger er synd. Spioner ikke, og baktale ikke hverandre.

Conveying Islamic Message Society
P.O. Box 834, Alexandria, Egypt

Websted: www.islamic-message.net
Email: info_en@islamic-message.net